

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Marijanović Josip god. Ruža, Ana i Stipo

UTORAK – 7.30 + Djak Anto god. i roditelji

SRIJEDA – 7.30 + Marijanović Anica god. Filip i Živko

ČETVRTAK – 7.30 + Vitković Vladimir

PETAK – 7.30 + Skupnjak Ivan god. Stjepan i ob.

SUBOTA - sv. Andrija apostol – 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 1. DOŠAŠĆA

6.00 + župna

9.30 + Pavličević Milica

11.00 + Sačić Ćiril god. i obitelj

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;

dječji zbor - nedjelja u 10.00!

VJERONAUK: petak u 14.30 - prvopričesnici; petak u 15.30 - firmanici.

UPIS MISNIH NAKANA: 30.11.2013. (subota) od 15.30 upisujemo sv. mise za prvi dio iduće godine (od siječnja do lipnja).

Iz molitve sv. Igancija uskrsnomu Kristu Kralju

Gospodine Isuse, ti si Kralj! Želim zajedno s apostolom Tomom priznati i isповјediti: Ti si moj Gospodin i moj Bog. Ti si vječni Kralj koji vlada nad svim svjetovima i nad svim vremenima i svim prostorima. Ti s Ocem i Duhom kraljuješ od početka i uvjek. Ti si jedini i pravi Gospodar ovog bogatstva koje otkrivam u sebi i oko sebe. Ti, Kralju i Bože moj, jedini do kraja poznaješ moje biće. Ti znaš moju dušu, svaki njezin treptaj i uzdah, svu vatru i žar. Ti čuješ svaki kucaj mojega srca, ti vidiš svaki cvijetak u mojojem vrtu i svaku prelomljenu travku, ti znaš svaki korak mojeg života.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

listopad, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 52 (261)

24. studenoga 2013.

NEDJELJA KRISTA KRALJA

Poslanica sv. Pavla apostola Kološanima

Kol 1, 12-20

Braćo!

Zahvaljujemo Ocu koji vas osposobi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti.

On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha.

On je slika Boga nevidljivoga, prvorodenac svakog stvorenja.

Tà u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva,

bilo vrhovništva, bilo vlasti –

sve je po njemu i za njega stvoreno: on je prije svega i sve stoji u njemu.

On je glava tijela, Crkve; on je početak, prvorodenac od mrtvih, da u svemu bude prvak.

Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti svu puninu i po njemu – uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.

Pjesma prije evanđelja

Blagoslovjen Onaj koji dolazi u Ime Gospodnje: blagoslovljeno kraljevstvo Oca našega Davida koje dolazi!

STVARNI KRŠĆANSKI ŽIVOT

Jedna od najznačajnijih karakteristika i pokazatelja stvarnog kršćanstva jest zahvalnost!

Božja Riječ nas potiče na zahvalnost i to na radosnu, veselu zahvalnost nebeskom Ocu, što nas je učinio baštinicima vječnog života, po vjeri u njegovog Sina Isusa Krista.

Prava djeca Božja su zahvalna Bogu na njegovom neizrecivom daru; na Sinu njegovom Isusu Kristu, na križu Golgote gdje je nevino Janje Božje bilo zaklano za nas bezakonike, na oproštenju grijeha, nezasluženoj milosti koja nam je dana, i mogli bi tako nabrajati bez konca i kraja.

Ima li išta ljepše, veličanstvenije; da pošto smo bili izgubljeni i na putu za pakao, a potom smo milošću Božjom istrgnuti iz vlasti tame i premješteni sa širokog puta propasti na uski put spasenja, bez ikakve naše zasluge?!

Nema ništa gore od toga nego; Božju milost, ljubav i dobrotu uzeti 'zdravo za gotovo' i ako to učinimo na putu smo da sve to izgubimo!

A kada Božje spasenje, dobrotu i njegovu skrb za nas počnemo doživljavati kao nešto 'normalno', ili još gore kao da smo to zaslužili, izazivamo Božju srđbu na nas i nema veze što smo u 'razdoblju milosti', to je kao da 'režemo granu na kojoj sjedimo'!

Zbog mrmljanja tj. nezahvalnosti cijeli jedan naraštaj izraelaca je 'ostavio kosti' u pustinji i nitko od njih nije ušao u 'obećanu zemlju' premda su imali obećanje, da su tamo vođeni!

Nije li to dovoljan razlog i opomena nama da u strahu Gospodnjem 'nastojimo postići svoje spasenje', te da ponovo postanemo zahvalni Bogu za spasenje i vječni život, i na svim obećanjima koja nam je dao dok smo na putu kroz pustinju ovoga svijeta...

Sjeti li se ponekad netko od nas sjeti; pa ja sam dijete Božje onoga kome pripada sav svemir, moj dom - stvarni dom je na nebu kod mog nebeskog Oca i moj Spasitelj je rekao: kad mi pripremi mjesto, doći će po mene i jednog dana hodat ću zlatnom ulicama i gledat ću lice njegovo i do sita ga se nagledati!

Najsretniji su oni ljudi - svakako kršćani koji žive na zemlji, ali njihovo srce nije ovdje - nije u stvarima ovoga svijeta, oni očekuju dan kada će ugledati onoga koga još nisu vidjeli, onoga koji ih je svojom žrtvom spasio, koga ljube i zbog toga, kada taj dan dođe.

SLIJEDIMO KRISTA

Prije mnogo godina, jedna siromašna žena obilazila je selom od vrata do vrata, proseći milostinju.

Nije imala odviše sreće. Bilo je onih koji su je odbijali grubim riječima, i onih koji su huškali pse na nju ne bi li je otjerali, pa i onih koji su je zasipali pljesnivim kruhom i trulim krumpirima.

Jedino dvoje staraca koji su stanovali u kućici na kraju sela pustiše siroticu u svoj dom.

„Sjedi malo i ugrij se“, rekao je starčić, dok joj je njegova žena spremila šalicu toplog mlijeka i komad kruha da se okrijepi. Dok je ona blagovala, starci su joj uputili nekoliko ohrabrujućih riječi.

Sutradan su u selu dogodilo nešto neobično. Kraljevski je glasnik svima u selu dostavio poziv da dođu u kraljev dvorac.

Neočekivani i iznenadni poziv unio je silnu zbrku među ljudi. Cijeli su se dan dotjerivali da bi se uvečer, svečano odjeveni, pojavili u dvoru.

Sluge su ih uvele u veliku blagovaonicu gdje je svatko našao za sebe označeno mjesto. Svi su posjedali, a poslužitelji su počeli donositi jela.

Odjednom se u dvorani začulo mrmljanje u znak negodovanja i prikrivenog bijesa. Marljivi su poslužitelji punili tanjure trulim krumpirima, kamenjem i komadima pljesnivog kruha. Jedino su u tanjure dvoje staraca koji su sjedili u kutu stavljali birana jela i slasna pečenja.

U dvoranu je iznenada banula starica u droncima.

„Danas ste vi dobili upravo ono što ste jučer dali meni.“, reče starica.

Tada je skinula prljavu i poderanu odjeću ispod koje zablistala zlaćana haljina urešena svjetlucavim draguljima. Bila je to kraljica.

Draga braćo i sestre, nemojmo tražiti izvanske znakove veličine i moći jer tako nikada nećemo pronaći Isusa. On sam nikada nije imao palaču ni blago ali je najveći Kralj kojeg čovječanstvo poznaje. I nije gledao na svoje blagostanje, nego je tražio društvo onih najsironašnjih i odbačenih. Promijenio je više ljudi nego sve vojske svijeta, sva brodovlja, svi parlamenti, svi kraljevi, svi mislioci i svi znanstvenici zajedno.

Zato, slijedimo Najvećega Kralja bez straha jer je Njegov put pravi put.